

SLOVO

časopis študentov GMRŠ

Bilingválna príloha

JESEŇ / ZIMA

šk. rok 2006/2007

Interview s profesormi

Na muške - Peter Modrovský

Š
P
E
P
Y

Otestuj sa...

To sme my - redaktori

Nové Mesto nad Váhom

slovo!

Šéfredaktor:

Monika Bunčáková - 3. B

Redakčná rada:

Radka Valovičová - Septima

Andrea Tittelová - Sexta

Jana Stankovičová - Kvarta

Romana Ochodnícká - 3.B

Peter Kostelný - 2.B bil

Martina Babičová - 2.B bil

Lenka Fačkovcová - 2.B bil

Martin Hrabina - 2.B bil

Martin Balaj - 1.C bil

Jakub Gondár - 1.C bil

Dušan Adámať - 1.A

Dominik Svoreň - 1.A

Peter Gašparík - 4.C

Mária Mikulcová - 4.C

Igor Raab - 4.C

Veronika Atalovičová - 4.C

Martin Bielik - 4.C

Katarína Budinská - 4.C

Jakub Ďud'ák - 4.C

Jana Majtášová - 4.C

Michal Matiš - 4.C

Katarína Ondreičková - 4.C

Alžbeta Ostrovská - 4.C

Michal Parák - 4.C

Eva Pavolková - 4.C

Branislava Pribišová - 4.C

Kvetoslava Plavinová - 4.C

Jana Potfajová - 4.C

Lucia Potfajová - 4.C

Michaela Šimová - 4.C

Marcela Mrekajová - 3.C

Andrea Urbaničová - 3.C

Denisa Holúbková - 3.C

Lucia Pastoreková - 3.C

Katarína Obuchová - 3.C

Zuzana Mihalová - 3.C

Katarína Medňanská - 3.C

Jana Kubíková - 3.C

Beáta Gajdošechová - 3.C

Zuzana Fraštiová - 3.C

Andrea Bacharová - 3.C

Alexander Dobřík - 1.C

Anetta Podperová - 1.C

Michaela Turňová - 1.C

Jana Nguyenová - 2. B

Veronika Vavrinčíková - 2.B

Zuzana Švecová - 2.B

Jana Paulovičová - 2.B

Monika Štrbová - 2.B

Simona Hornčáková - 2.B

Pedagogická

spolupráca:

Mgr. Radoslava Nemčeková

Mgr. Dana Uhríková

VYCHYTÁVKY:

4. Dobrovoľná hasička alebo ako nepoznáte p. prof. Krivú

9. Noví lektori alebo čo sa deje na Bilingválnom ...

10. keď manžel „bonzuje“ = pani prof. Uhríková

18./19. zažili sme za Vás – Viedeň a Pohoda

22. Vianočná akadémia alebo ako ste hlasovali

23. Čo sa šplechlo na hodine?!

A ďalšie lahôdky len pre „fajšmekrov“

1. Zaujímalo by ma, kedy vyjde časopis. Už naň veľmi čakáme aj so spolužiakmi. Minulý rok sa Vám naozaj vydarilo. ad'ka
red. Slovo je na svete. Práve ho držíš v ruke, tešíme sa z toho tiež.

2. Chcem sa spýtať, či budú v Slove znovu podobné rubriky ako vlani. zuzana
red. Pôvodné a zabehnuté rubriky nechávame, ale samozrejme, môžete nám poslať aj nejaké nové nápady. Všetky nápady sa nám zídu.

3. Nepáči sa mi, že je v textoch priveľa obrázkov, ale inak reportáže ujdú. peter
red. Snažíme sa robiť vyvážený časopis. Myslíme si, že aj priveľa textu škodí. A k časopisu určite patria aj obrázky, takže ich nemôžeme vynechávať.

Redakcia ďakuje za poštu a píše ďalej...

Adresa redakcie: casopisslovo@zoznam.sk

Aj o tom je Slovo...

Milí čitatelia najlepšieho časopisu v GMRŠ!

Opäť Vám prinášame stručné zhrnutie udalostí, ktoré sa prihodili nielen na našej škole, ale i mimo nej.

Určite najväčšou senzáciou pre novinársku radu Slova je,

že sa rozrástla a to skutočne o veľké množstvo prispievateľov, ktorí dúfam zostanú stálymi redaktormi.

V tomto čísle Slova nájdete staré aj nové rubriky,

prestavíme Vám nové profesorské osadenstvo a tých, ktorí si to zaslúžia, vychválime až do neba.

Dočítania ☺

Moni

Meno:	Monika Bunčáková
Alias:	Moni, Moniika, cica, bunka ,cicuška, eMBěčka, mončičák
Dátum výroby:	9.9.1989
Dátum spotreby:	Raz určite a keď nie, tak beriem doživotie.
Moja naj...časť tela:	Vlasy, ktoré záhadne a často menia tvar a farby. ☺

Meno:	Igor Raab
Alias:	Rogi, Hej ty, iNs1d3r, čo čumiš
Dátum výroby:	26.10.1987
Dátum spotreby:	Keď nájdem najväčšieho idiota v galaxii.
Moja naj...časť tela:	ruky

Meno:	Andrea Tittelová
Alias:	Aďula, André, halfmoonik, šišina
Dátum výroby:	6.2.1991
Dátum spotreby:	9.9.2100 -Tam, kde sa končí nádej, začína peklo.
Moja naj...časť tela:	zadok

Meno:	Radka Valovičová
Alias:	aja
Dátum výroby:	22.1.1990
Dátum spotreby:	Keď budem slávna a bohatá.
Moja naj...časť tela:	Ústa - „Furt vyprávam!“

Meno:	Majka Mikulcová
Alias:	Littlemammoth
Dátum výroby:	17.3.1988
Dátum spotreby:	Chcem sa dožiť Silvestra 2073 v dôchodku. Keď vyletia deti z hniezda a budem chodiť s pomalovaným karavanom a priateľmi po rockových koncertoch.
Moja naj...časť tela:	Priateľ, lebo ten je moja súčasť.

Sradna musí byť. Povedali sme si a je tu Slovo!

Dobrovoľná hasička na scéne GMRŠ

Ako keby toho nebolo dost' - veľa učenia, samé skúšanie, písomky a ešte k tomu všetkému aj noví profesori... ☺ Ale to bol naozaj len vtíp, pretože všetky nové učiteľské tváre sa na nás len usmievajú, človek by si priam myslel, že to dostali rozkazom v pracovnej zmluve a nám to samozrejme len vyhovuje, no veď uvidíme dakedy...Ale optimisticky dúfame, že navždy.

Tak a tu je interview s p. prof. Krivou:

1. Ako sa Vám páči na našom gymnáziu?

Veľmi dobre. Ja som spokojná, chodila som sem do školy, tak som tu zvyknutá.

2. Aké máte vzťahy s kolegami? Čo študenti, poslúchajú?

Áno. Vzťahy s kolegami sú dobré, nesťažujem si, rozumiem si s mladými aj so staršími a študentov mám veľmi rada.

3. Chceli ste byť už od malička profesorka?

Áno, vždy, od základnej školy som vedela, že niekedy budem učiteľka.

4. Aké predmety ste mali rada, a aké ste naopak

nenávideli v časoch, keď ste ešte drali školské lavice?

No takže, mojimi obľúbenými, keďže som to išla študovať, bola biológia a matematika, môj taký neobľúbený predmet bol dejepis a chémia.

5. Pamätáte sa na nejaký zážitok z detstva, na ktorý nezabudnete?

Keď som bola malá, tak som skákala so sestrou do kotelne a zlomila som si nohu.

6. Máte súrodencov?

Áno, mám – staršiu sestru, tá má teraz osemmesačnú dcéru a mladšieho brata.

7. Ste zadaná alebo vydatá?

Nie som vydatá, ale som

zadaná.

8. Ako si predstavujete najkrajšie strávený voľný čas?

Keďže sa teraz onedlho budem sťahovať, tak zariad'ovala som si také malé bývanie. A voľný čas využívam na to, aby som si to zlepšila a zútulnila.

9. Máte záľuby? Aké?

No, teraz moja záľuba je škola a veľmi ma baví učiť a som veľmi rada. Aj moja neter, tak s ňou trávim veľa môjho voľného času.

10. Chodili ste a chodíte na diskotéky?

Chodila som na diskotéky, no chodím na diskotéky, ale teraz už menej, hlavne idem, keď poriadame súťaže, pretože som hasička.

11. Máte priateľa, chceli by ste mať niekedy v budúcnosti deti, rodinu?

Áno, jasne.

Nehorí, môžeme pozovať!

sa smejem – je to pre mňa typické, keď ma niekto na chodbe stretne, vždy sa usmievam.“

Výroky pani profesorky Krivej:

„Nemám rada ľudí, ktorí sú takí zachmúrení, alebo povýšeneckí.“

„Mám veľmi rada humor, veľmi rada

Romanka

Len život, ktorý žijeme pre ostatných, stojí za to.

Úsmev, to je šanca premenená...

P. prof. Kucek bol tiež zhovorčivý, a preto Vám prinášame siahodlhý rozhovor...

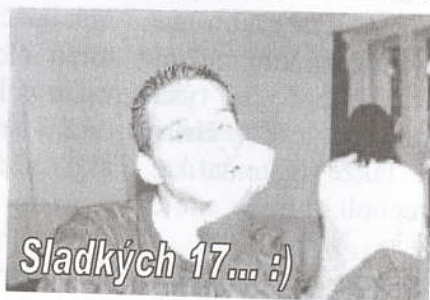
1. Ste poriadkumilovný? Pomáhate v domácnosti a s čím?

To je relatívne, či som poriadkumilovný. Ja by som povedal, že je to u mňa tak, že sa to mení. Niekedy poriadkumilovný som, niekedy nie. Dá sa povedať, že niekedy mám neporiadok poriadny. Ale zasa keď treba, tak poupratujem. A v domácnosti určite tie základné veci ako poumývať dlážku, povysávať, poumývať riad, vysypať smeti, všetky tieto veci pomáham. S tým problém nemám.

2. Ste slobodný alebo zadaný? Čo je podľa Vás najdôležitejšie vo vzťahu? Existuje podľa Vás ideálny partner?

Som slobodný, ale priateľku mám už niekoľko rokov. Podľa mňa vo vzťahu je najdôležitejšie, aby si ľudia otvorene vedeli vysvetliť problémy, aby sa vedeli o nich porozprávať. Podľa mňa základ každého dobrého vzťahu je, že ľudia spolu vedia komunikovať otvorene. To je úplný základ. Všetko ostatné je v podstate asi na tomto vybudované a myslím si, že keď to zlyhá v tomto smere, že ľudia sa nevedia

porozprávať, tak to nemôže dokonale fungovať. Nevie, čo to ideálny partner je. V podstate je ideálny partner v predstave

Sladkých 17... :)

a takéhoto chce m, podľa a mňa ideál ny neexistuje. Ale existuje ideálny partner v tom smere, že si človek nájde človeka, s ktorým si rozumie a je ho schopný akceptovať aj s tými stránkami, ktoré mu menej vyhovujú. Ale vyhovuje mu ako celok, ako človek.

3. Máte nejaký zlovyk? Prípadne zaujímavú záľubu?

Zlovyk neviem, nenapadá ma nijaký. Možno som trochu nesystematický, mám niekedy problém si zorganizovať čas. Keď mám viac povinností a viac vecí mám niekedy naozaj problém si to usporiadať, tak aby všetko vychádzalo. Som až veľmi posadnutý prírodou, chodievam do prírody, turistika po horách, blúdenie po lesoch. To je taká moja najväčšia záľuba.

4. Aký je Váš názor na našu školu a študentov? Ako si vychádzate s kolegami?

S kolegami si vychádzam vynikajúco. Myslím si, že gymnázium má dobrú úroveň. Aj keď ja som trochu zaskočený z toho, lebo z gymnázia nie som tak dlho preč a je veľký rozdiel medzi tým, ako ja si ho pamätám a aké je teraz. Ale to nemyslím v negatívnom zmysle, je to o tom, že v podstate, ja keď som odchádzal, tak tu bolo ešte len niekoľko tried osemročného gymnázia a teraz už je to tu úplne rozbehnuté, je tu bilingválne gymnázium a je to do inej úrovne posunuté, ale ja myslím, že je to fajn. Študenti sú celkom šikovní, samozrejme sú rozdiely a tak ďalej. Ale aj čo sa týka disciplíny a správania, všetko je to na dobrej úrovni, zatiaľ som si nevšimol žiadny problém.

5. Chceli ste robiť toto povolanie?

Nie, ja som nikdy nechcel robiť učiteľa. Ale sa mi to zapáčilo.

6. Vedeli by ste sa charakterizovať 3 slovami?

Veľmi ťažké... Asi nie, nevedel. Priznám sa nevedel.

7. Existuje niečo, čo vyslovene neznášate?

Priatelia sú ako anjeli, ktorí nás zdvihnú, keď naše krídla zabudnú lietieť.

Vrcholne neznášam, keď niekto obmedzuje moju osobnú slobodu. To je vec, s ktorou sa nedokážem vysporiadať. Nemyslím teraz nejaké povinnosti, ale naozaj keď kráča o nejakú slobodu rozhodovania sa alebo uvažovania, konania. Podľa toho ako to človek cíti, keď je človek v tomto obmedzovaný, je vec, ktorú nedokážem nejako akceptovať.

8. Máte súrodencov? Ako si vychádzate teraz a v detstve ste aj niečo povystrájali?

Mám dve sestry. Staršiu a mladšiu. Rozumieme si veľmi dobre, so staršou sestrou mám veľmi dobrý vzťah, takisto s mladšou, aj keď s tou sa teraz stýkavam menej, keďže ona študuje v Českej republike, ale nemáme žiadny problém, vieme sa porozprávať, pomôcť si, keď treba v problémoch.

9. Boli Vašimi najobľúbenejšími predmetmi práve tie, ktoré teraz učíte? A ktoré boli tie menej obľúbené?

Určite jazyky vždy patrili medzi moje najobľúbenejšie, pretože je to jeden z mála predmetov, pretože nech človek po skončení gymnázia pôjde robiť čokoľvek, tak ten jazyk bude potrebovať, bude ho používať. Nechcem teraz ponížiť iné predmety, ale tie už sú o tom, že človek sa musí špecifikovať alebo

zamerať na určitý smer. Ale ten jazyk použije človek v každom jednom odbore súčasnej dobe. Mňa jazyky vždy bavili, pretože je to pomôcka v komunikácii s inými ľuďmi a tá ma vždy bavila a takisto s ľuďmi z iných národov, takže preto ma to bavilo. Predmety, ktoré ma menej bavili, tých by bolo viac. Musím sa priznať, že nie som veľmi asi logický typ čo sa týka takých vecí, že čísla, výpočty, takže matematika, fyzika neboli práve moje najsilnejšie a najobľúbenejšie.

10. Aký ste bol študent? Zmenili ste sa od školských čias? Boli ste skôr „bifľoš“ alebo „flákač“?

Toto by som nechal bez komentára, to keď tak treba zistiť od profesorov, možno tiež by nepovedali na rovinu. Neviem, ťažko mi to povedať, v každom prípade viem, že som sa odvtedy veľmi zmenil. Možno nie tak ako úplne osobnosť, ale v tom zmysle uvažovania a postoja som sa nezmenil, ale čo sa týka na povrchu ohľadom skúseností alebo prístupu k určitým veciam, ktoré som kedysi určite odmietal, som im dnes otvorený.

11. Potrpíte si na svoj zovňajšok? Rád nakupujete pre seba či skôr pre príbuzných a priateľov? Máte rád darčeky? Čo rád dostávate?

Nie, vôbec si na svoj zovňajšok nepotrpím. Vrcholne nemám rád chodenie po obchodoch, keď to trvá dlho naozaj mi to spôsobuje depresie. Ak idem do obchodu, s určitým zámerom, že či už idem potešiť seba alebo blízkeho alebo priateľa, že chcem niečo konkrétne kúpiť, čo sa mne páči a určite sa bude tomu človeku páčiť, tak to mám veľmi rád. Naozaj. Na druhú stranu myslím si, že ako každý človek, veľmi rád míňam peniaze, ak mám konkrétny cieľ a niečo vidím ako zmysel. Nemám rád bezcieľne potulovanie sa po obchodoch, obhliadanie tovaru a preberanie sa, to zasa nie. Ohľadom nákupov darčiekov, mám to rád, mám rád darovanie darčiekov, obdarovávanie ľudí ale musím sa priznať, že niekedy mám veľký problém s rozhodovaním sa, že čo konkrétne mu darovať. To je niekedy veľký problém. Nemám problém ohľadom priateľov a blízkych ale niekedy mám problém čo sa týka v rodine pri narodeninách a tak vybrať ten vhodný darček po x-týkrát. Vždy nájsť niečo originálne, to je celkom náročná úloha. A darčeky veľmi rád dostávam, veľmi rád. Vždy potešia. Nenapadá ma konkrétne naj... darček, ktorý som dostal, ale vždy ma viacej potešili darčeky, ktoré boli možno jednoduchšie, alebo hlúpo povedané lacnejšie, ale boli darované naozaj zo srdca a s tým zámerom, aby ma

Spomienky sú krásne, keď bolia.

Keby neboleli, nevedeli by sme, že to, čo bolo, bola pravda.

potešili, že ten človek naozaj odhadol, že toto mi naozaj spraví radosť. Dostal som napríklad aj darček, ktorý povedzme bol finančne náročnejší, alebo ktorý bol nejako zložitejší, ale takú radosť mi nespôsobil.

12. Zažili ste nejakú situáciu, na ktorú, ako sa hovorí, nikdy nezabudnete?

Mám ich milión, naozaj mám strašne veľa veľkých

zážitkov, na ktoré nikdy nemôžem zabudnúť. Nevieť, to by bolo na knihu... Asi tak. Nevieť, bolo toho veľmi veľa.

13. Ako to robíte, že ste stále usmiaty a v dobrej nálade? To sa asi máloktorému profesorovi podarí...

A to sa vám zdá, hej? Nevieť, to sa samé. To je vec, nad ktorou nerozmýšľam. Myslím, že to

je tak prirodzene dané. Zatiaľ som tu možno krátko, možno je to tým.) Ja som zvyknutý sa usmievať a nie je to určite pretváarka, ja som tak zvyknutý, mne je dobre na svete, aj keď niekedy mám problémy ako každý jeden človek. Som spokojný so svojim životom, táto práca ma baví. Tak prečo by som sa mračil?

Moni

Svaly a úsmev...no čo viac nám treba?!

A tu je v poradí tretí rozhovor s novou osôbkou z nášho profesorského zboru. P. prof. Pavlíček sa síce viac pri odpovediach usmieval a smial ☺, ako odpovedal, ale predsa len sme sa niečo dozvedeli.

1. Čo Vás priviedlo do našej školy?

Čo ma priviedlo? Študoval

*Šťastná rodinka spolu.
A tak to má byť!*

som tu v gymnáziu a skončil som fakultu telesnej výchovy a športu - odbor učiteľský, a tak som si hľadal miesto. Dal som si sem prihlášku, ale hneď som prijatý nebol. Len si ma tu evidovali, potom sa tu uvoľnilo miesto, a tak ma prijali.

2. Máte už založenú vlastnú rodinu, alebo Vás to ešte len čaká?

Mám rodinu, mám manželku a syna Jakubka.

3. Viete sa o seba postarať úplne sám v oblasti varenia a udržiavania čistoty doma?

Myslím si, že áno.

4. Je šport zároveň aj Vaším hobby? Robíte ho aj pre zdravie?

Áno, je. Robím ho hlavne pre zdravie, aktívne už nie, viac-menej len pre zdravie. Teraz momentálne som síce z toho vypadol, lebo som mal úraz, keď sa zotavím, budem v tom pokračovať,

ale už len pre zdravie, nie aktívne.

5. O akej práci ste snívali, keď ste boli malý?

Otec bol, je lesný inžinier, tak som aj nad tým uvažoval, ale už potom v tej strednej a už som išiel s tým aj na vysokú, že by som rád učil.

6. Jestvoval predmet, ktorý ste v časoch Vašej školskej dochádzky neznášali a naopak, ktorý ste milovali?

Jasné, existoval. Mám byť aj konkrétny? ☺ Tak fyzika nebol môj nejaký veľmi obľúbený predmet. Ostatné sa ako-tak dali. No a tie, ktoré som obľuboval- tak telesnú a zemepis. Vlastne to, čo teraz učim.

Ak sa necháme viesť prírodou, nemôžeme sa pomýliť.

7. Ako sa Vám zatiaľ pozdáva naše gymnázium?

Pozdáva sa mi, je dobré.

8. Pamätáte si nejakú humornú situáciu z detstva?

Uf, momentálne si nespomeniem.

9. Mali Vás profesori počas Vašich študentských čias

radi? Akým ste boli žiakom?

To by bolo treba sa ich opýtať. Tak „bifľoš“ som nebol, skôr asi taký stred. Tak by som to zhodnotil.

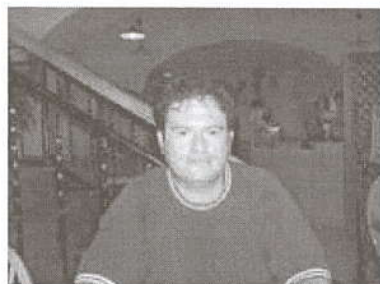
10. Vedeli by ste vyjadriť svoju osobnosť a vlastnosti len pár slovami? Prípadne citátom, mottom či

výrokom, ktorým sa možno riadite?

Neviem to takto hneď povedať. Hm☺. Čo ja viem?! Snažím sa tak nejakو prežívať v pohode, bez nejakých stresov.

Moni

From Spain...

Ako iste viete, naše španielske gymnázium zväčšilo svoj počet členov nielen v študentských laviciach, ale aj v učiteľskom zbore. Vidáme ich denne na našich hodinách, na chodbách, či v školskej jedálni. Ale pre tých, ktorí nemali zatiaľ tú možnosť spoznať ich, je tu rozhovor s **José Antonio Cases Aresom**.

1. Dobrý deň. Môžete nám povedať, čo ste študovali a vyučovali v Španielsku?

Študoval som na univerzite Salamanca 5 rokov a neskôr som vyučoval španielsky jazyk a literatúru ako aj tu na Slovensku.

2. A ako sa Vám páči na Slovensku? Pracuje sa Vám lepšie so slovenskými alebo španielskymi študentmi?

Môžem povedať, že sa mi s tými slovenskými pracuje lepšie. Sú sústredenejší, dávajú viac pozor a viac ich zaujíma učivo, ktoré prednášam.

3. Máte nejakú zaujímavú skúsenosť, ktorá sa vám stala počas vašej profesie?

Áno. Ako viete, na bilingválnom gymnáziu v Bratislave som pracoval 7

rokov a raz, počas môjho výkladu, istá študentka začala spievať to, čo som vysvetľoval. Stále tomu nerozumiem...

4. Prejdime teraz na trochu osobnejšie otázky. Ako sa Vám páčia slovenské dievčatá?

Sú krásne a zaujímavé.

5. A je nejaký rozdiel medzi Španielkami a Slovenkami?

Mám pocit, že Slovenky sú viac odmerané a neprístupné. Ľudia na Slovensku sú k sebe trochu chladnejší ako my. Dúfam, že časom názor zmením☺.

6. Máte deti? Priateľku alebo manželku?

Deti nemám, ale priateľku áno. Je Španielka☺.

7. Máte svoj idol? Človeka, akým by ste chceli byť?

Nie, nemám.

8. Predsa musí byť niekto, na koho by ste sa chceli podobať?

Áno. Keby som mal meniť, tak s nejakým hercom, režisérom (ako napr. Hitchcock)

9. Keby ste niečo mohli zmeniť vo svojom živote, čo by to bolo?

Naučil by som sa riadiť auto a plávať, pretože mám trochu strach z vody.

10. Máte nejakú zvláštnosť, ktorú iní nie?

Keď som bol mladý, vedel som dobre napodobňovať hlasy.

11. Mohli by sme to ukončiť Vaším krédom, ak nejaké máte.

Mám: *Je lepšie umrieť na nohách ako prežívať s kolieskami.*

Lenka Fačkovcová, 2.B Bil

Najkrajšie a zároveň najťažšie umenie je umenie žiť.

Naši noví lektori

Každý koniec prináša nový začiatok a začiatky bývajú zaujímavé. Napríklad noví profesori, u nás lektori. Stretávate ich na chodbách, obzeráte si ich, nepoznáte ich a je normálne, že ich spoznať chcete! Preto sme tu my! Profesor **Luis Bejarano Estévez**, je veľmi milý a sympatický profesor. Počas celého rozhovoru sa usmieval a keď som položila „la pregunta indiscreta“ a típla, ako zareaguje, on s úsmevom odpovedal.

1. Bolo Vaším snom pracovať ako profesor?

Áno, Chcel som byť profesorom. Páči sa mi učiť, keď chcú a majú chuť študenti študovať. Ak sú motivovaní.

2. Je ťažké učiť cudzincov Váš jazyk?

Nie je to ťažké. Je však dôležité, aby boli koncentrovaní na svoje štúdium.

3. Je dôležité mať talent pre štúdium jazykov?

Áno je, ale každý človek má talent na iné veci. Ako som povedal je oveľa dôležitejšia chuť do štúdia a koncentrácia.

4. V čom vidíte najväčšie odlišnosti medzi našou - slovenskou a Vašou - španielskou kultúrou?

Ľudia v Španielsku sú veselší, majú väčší zmysel pre humor. Netvrdím, že tu sú ľudia smutní, alebo bez zmyslu pre humor, ale Španieli si vedia lepšie vychutnať život a zabávať sa.

5. Odkiaľ pochádzate, ak chcete, povedzte nám niečo o Vašom rodisku.

Moja dedina sa volá Noia, nachádza sa na pobreží, v oblasti menom Galícia, blízko mesta Santiago, ktoré zohrávalo dôležitú úlohu v našich dejinách. Má 15000 obyvateľov a máme 300 barov, čo svedčí o tom, že ľudia u nás sa radi bavia ☺.

6. Aké boli vaše pôsobiská pred príchodom do našej školy?

Vyučoval som na univerzite v Salamanca a na Ekonomickej univerzite v Bratislave.

7. Čo radi robíte vo voľnom čase, o čo sa zaujímate?

Zaujímam sa o umenie, vo všeobecnosti, aj napríklad o klasickú hudbu. Rád si však vyjdem do kina, alebo si spolu s mojimi priateľmi idem zatancovať.

8. Máte nejaký tajný sen, ktorý by ste chceli realizovať?

Chcel by som publikovať svoje knihy, pretože rád píšem.

9. Špecializujete sa na nejaký konkrétny štýl?

Nie, píšem všetko. Poéziu, poviedky aj drámu.

10. Ak radi čítate, ktorého autora a dielo odporúčate si prečítať. Ktorým by sme lepšie pochopili myslenie, zvyky a spôsob života Španielov?

Odporúčam F.G.Lorcu, alebo Cela. Tí veľmi dobre vo svojich dielach opisujú „myslenie Španielska“.

11. Páčia sa Vám slovenské dievčatá ☺ (typická otázka pre cudzinca!)

Slovenky sú veľmi pekné, páčia sa mi viac ako Španielky ☺.

12. Máte nejakých súrodencov?

Mám jedného brata. Má 33 rokov, čiže je mladší, keďže ja mám 36.

Maťa Babičová a Peťo Kostelný, 2.B.Bil

Život si nemožno vybrať, ale je možné z neho niečo urobiť.

Občas býva lenivá...

Ratolesti, ktoré už vyšli brány „bonzli“, preto

„zákerne“ otázky odpovedal Milan

p. prof. Uhríkovej. Keďže by nebolo možné

uskutočniť stretnutie kvôli tomuto článku, bez toho, aby naša „obet“ nič

nevytušila, upozorňujem, že „rozhovor“ prebiehal formou dotazníka, takže všetky odpovede sú ponechané v pôvodnom znení, bez akýchkoľvek obsahových úprav.

mohli niečo o svojich rodičoch povedať, školy alebo už čo-to tentoraz na Uhrík, manžel

Ako dlho sa poznáte?

Viac ako 12 rokov.

Trpí p. prof. Uhríková profesionálnou deformáciou, napr. ma

tendenciu opravovať váš pravopis alebo výslovnosť?

Prakticky vôbec, práve naopak. Doma vypína a ja zapínam.

Nežiarlite niekedy na študentov, keďže s nimi trávi veľa času?

Nie, u mňa sa táto vlastnosť zatiaľ prečo

Aký ste zažili najväčší spoločný „trapas“?

Vynikajúcich historiek typu „trapas“ máme za 12 spoločných rokov pomerne dosť. Teraz mi napadá, ako sme utekali pred imaginárnym medveďom v Tatrách, preskakujúc hadov na zavodnenej lúke, ktorí sa vyhrievali na slnku. Na záver som vtedy ťahal manželku z rašeliniska, do ktorého sa prepádavala. Alebo ako sme opakovane museli

prekračovať českého nudistu, na jedinej novej cestičke, ktorá viedla na pobrežie – ukázal sa nám vo všetkých možných polohách☺

Občas je dosť lenivá, hlavne fyzicky a niektoré typicky ženské činnosti, ako napr. šitie jej nič nehovoria. Nie je to typická „žena v domácnosti“. Ale ja to od nej ani nevyžadujem.

Ktorú vlastnosť si najviac ceníte a prečo?

Pokiaľ myslíte na manželke, tak určite serióznosť a spoľahlivosť. Dá sa na tom postaviť pohodový život. Neznášam, keď mi niekto do očí klame, alebo keď sa na niečom dohodneme a o 5 minút to neplatí.

Aké najhoršie jedlo uvarené p. prof. ste (ne)jedli?

Tak to už muselo byť dávno a veľmi si nespomínam. Ale v pamäti mi zostal jeden „fantastický“ gulášik, ktorý svojho času uvaril manželkin otec. Nakoniec ho jedol sám a posledné porcie skončili vo WC.

Raz sme spolu robili „zemiakovú babu bez tuku“ na 4 pokusy. Prvé 3 výsledky pripomínali zhorené drevo, museli sme ich vyhodiť. Štvrtý sme pochválili nasilu a šli spať. ☺

Nebojíte sa s ňou sadnúť do auta?

Pokiaľ šoférujem ja, tak určite nie (vtip). Má rada malé autá a v nich riadi celkom slušne. Takže sa s ňou síce nebojím, ale po takej jazde som unavenejší, ako keby som šoféroval sám.

Akej farby najčastejšie nosí ponožky?

Ponožky nosí málo a keď – tak moje:). Takže čierne a pre ňu veľké.

Trávi ráno veľa času pred zrkadlom? Nie, je rýchla.

Čo môžeme nájsť u Vás doma najčastejšie v

Je zázrak prírody, že ženy rozprávajú telom a muži ich počúvajú očami.

chladničke? (resp. čo sa najrýchlejšie mína)
Cottage, tvaroh, kilové balenie eidamskej tehly, syry, smotanu, pudingy, jogurty, ... milk related.

Na čo najviac mína peniaze?

Ani neviem, nejako nemám čas a energiu to sledovať.

Má nejakú fóbiu?

Nemá rada pavúky = arachno.. + neznesie vo vlastnom byte krvilačný hmyz.

Z akého darčeka od Vás mala najväčšiu radosť?

Neviem presne. Možno zo zásnubného prsteňa a možno z 30-ročného „socialistického“ medved'a,

ktorého sa mi podarilo náhodou zohnať – presne takého mala v detstve.

Čo by, podľa Vás, mali ostatní o p.prof. vedieť?

Že je super človek, a že sa za posledné obdobie výrazne zlepšila v scrabble.

P.S. Ďakujem p. prof. Nemčekovej za pomoc!

Majka Mikulcová, 4.C

Rande s Petrom Modrovským

V jeden krásny, zimný deň ocitla na hlavnej stanici v Bratislave. Čakal na mňa môj prvý naozajstný rozhovor. Musím povedať, že Peťo bol naozaj dočivíľny. No a keď som ho pred sebou uvidela, mladého sympatickeho muža, ešte aj kolená sa mi roztriasli. A utiecť som už nemohla. Ale ako správny gentleman sa správal ako profesionál a nedal mi pocítiť, že ja ešte profesionál nie som:). To mi dodalo sebavedomia a pustila som sa do spovedania. A čo sa mi podarilo od neho "vymámit"? Nechajte sa

prekvapiť, ale zaručujem, že to bude naozaj zaujímavé čítanie...

Tak poďme pekne od začiatku... Konkrétne od toho tvojho...

Ako malý som začal stále doma tancovať na hocijakú hudbu, ale Michael Jackson bol môj taký idol. A tak ma mama prihlásila, keď som mal nejakých 8 rokov, do tanečnej školy. No a tam som až dodnes.

Si sa do toho hneď vrhol naplno?

Zo začiatku som tam chodil, lebo som tam mal dobrú partiu, ako tanec ma vtedy

nejako, no bavil ma, ale musel som poctivo trénovať a to ma nebavilo, ale bola tam dobrá partia chalanov. Takí frajeri sme boli, tak som tam rád chodil. A potom, keď som už začal mať nejaké tie úspechy, ma to začalo baviť ešte viac a neskôr, keď som dostal Barboru Jančinovú za partnerku a mali sme také väčšie úspechy, tak som v tom začal vidieť niečo viac. Že by sa to dalo robiť aj tak inak, vážnejšie.

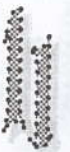
Nikdy si nechcel robiť niečo iné?

Ani nie a ani som nemal čas na takéto veci, rozmýšľať nad tým, ale tým tancom som vlastne stále žil, súťaže a tréningy, teraz trénujem ešte v jednom anglickom a talianskom klube... Tancoval som teda v rôznom prostredí. A teda vlastne iba ten tanec bol pre mňa.

Vždy to bol iba spoločenský tanec?

Páčia sa mi aj rôzne iné

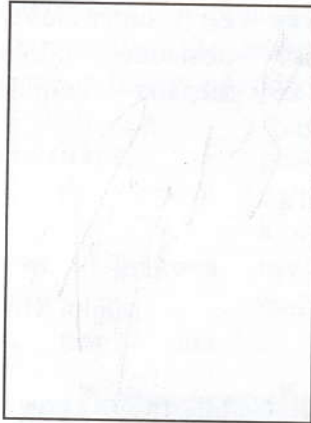
Často zabúdame, že ľudia, s ktorými musíme žiť,
musia tiež žiť s nami.

štyly, rád si vyskúšam hip hop alebo im tam nakúkam a potom sa to snažím kopírovať...

Čo ty a stredná škola?

No skončil som SŠ s maturitou, v pohode, len som mal individuálne štúdium a všetci si mysleli, že si

vymýšľam. Nooo, niekedy som si vymýšľal: škola bola ďaleko, ja som lenivý, keď som mal autobusom cestovať neviem koľko (pozn. red. asi 20 minút:...), niekedy sa mi nechcelo vstávať (ale to tam nespomínaj, že flákač v škole a vyhovárал sa na tanec:-). Ale vždy som si to udobril na konci, keď bolo nejaké výročie, tak som im tam zatancoval, a oni že, áno, on vie aj tancovať, nedáme takú a takú známku:).

Pochváľ sa nejakými úspechmi...

No... Vicemajster SR v štandardných tancoch, Majster SR v 10-tych tancoch (minulý rok), Majster SR vo voľnom tanci, a úspechy hlavne zo sveta - 35. miesto v svetovom rebríčku...

Precestoval som 29 krajín, napr. Singapur, Malajzia, Amerika...

Dlho si uvažoval nad Let's dance?

Traja muži môžu zachovať tajomstvo, len ak sú dvaja z nich mŕtvi.

Ja som vlastne ani neuvažoval, ponúkli mi to, tak som to hneď zobral, lebo je to zaujímavý projekt. Videl som anglickú verziu a aj kúsok talianskej. Veľmi sa

mi to páčilo, a tak som to hneď zobral. A neľutujem to.

Bonzni niečo na Zuzku... Ako sa Ti s ňou tancovalo?

Mne dali Zuzanu, pretože vedeli, že ja by som ju asi najviac zvládol z tých všetkých:) Čo sa mi aj

podarilo. A vieš čo, úplne v pohode som to s ňou vydržal. A vydržal by som aj ďalších 30 rokov. Mne vyhovujú také typy, na učenie a tak. Vyhovuje mi jej povaha, nemal som žiadny problém. Veľa ľudí ju berie tak, akože je taká divoká, ale niekedy, keď bola unavená...

Ale to sa vlastne ani nedalo využiť, vtedy väčšinou buchla dverami a išla domov:)) Choreografie som staval ja, vedel som, čo ona dokáže zvládnuť, dával som tam také ťažšie veci, snažil som sa zistiť ešte viac, bol som aj na jej predstavení, okukoval som, no a videl som, že má vysoký potenciál, tak som staval aj ťažšie zostavy. Hoci tam boli rôzne chvíle, vymeniť by som ju

nevymenil. Bola by škoda meniť za horšie...

Prečo ste si na konci vybrali práve Hriešny tanec?

Je to veľmi známa vec, ľudia o tom vedia a je to taká moja srdcovka. Ja som normálne kukal DVD-čko predtým, ako že odkukám odtiaľ niečo, ale nič som nepoužil okrem zdvíhačky a pohladenia rukou na začiatku, tam ani nič iné nebolo.

Nemôžem nespomenúť parostroj...:)

Jeeeeej, no parostroj:) Všetci na to spomínajú, že aký som romantický, ale mne to

pripadalo strašne trápne, ale keď som to potom videl v telke, bolo to celkom milé. Vtedy, keď som

dotancoval po tej dokrútkke, tam všetci plakali, Bednárík, Jágerská, Hubová,

potom som došiel do zákulisia a tam maskérky, všetci proste plakali, ja pozerám, že čo vám je, preboha?:)

Ako si videl svoje šance v súťaži?

Nevedel som, ako sú na tom ostatní, nevedeli sme ako ľudia hlasujú, no a potom som zostal prekvapený, keď som sa dozvedel, že sme

všetky kolá vyhrali, to som nečakal, také milé prekvapenie.

nič, sme dobrí kamaráti a tam už bolo jedno, kto to vyhrá, nebola tam nejaká

ja som sa mýlil asi najviac zo všetkých.

rivalita, boli sme dobrá partia.

Bolo to náročné naučiť sa za pár dní jeden, neskôr dokonca viac

Čomu sa plánuješ venovať teraz po Let's Dance?

Chcem sa venovať hlavne učeniu, budem odovzdávať informácie a skúsenosti mladším:), tým štipľom, ale samozrejme aj starším, súťažným párom. A ešte jedna otázka na záver...

Poznáš čapolku?:)

Čo? No to je niečo špeciálne, no to netuším, čo to je. Čapolka? Čapolku nepoznám. Nechceš mi to ukázať? To je ako čo? Čapolka ☺ No ja neviem, takéto haluze... Len dúfam, že to nie je nič, čo by som mal poznať, to by bol trapas.

Ako si vnímal práve finále proti Barbore?

Mňa to nikdy nejak nenapadlo, že idem proti nej, až keď sa ma novinári na to začali pýtať, aha, no mne to nejak nedošlo:). Takže ako

tancov?

Druhé kolo pred koncom už bolo veľmi náročné, tam sme mali tie 3 tance, 2 úplne nové a potom ten spoločný, aj tie choreografie... Bolo to na nich dosť. A ten spoločný, jeej, to bola taká haluz, tam

A odkaz od kráľa tanečného parketu: Tancujte, pretože tanec je krásny.

P.S. Samozrejme sa mi nezmetili sem všetky otázky a Peťove odpovede, ak by vás zaujímalo ešte niečo viac a náhodou som sa to od neho dozvedela, spýtajte sa... ☺

Radka Valovičová, SEPTIMA

Zuzana Fialová

Profesia: herečka

Výška: 170 cm

Vek: „Nemám.“

Miesto narodenia: Bratislava

Vzdelanie: VŠMU

Znamenie: Labuť

Životné krédo: „Keď máš niečo rád, tak to pusť na slobodu. Ak sa to do troch mesiacov nevráti, choď na poľovačku a zastrel to...“

Peter Modrovský

Špecializácia: 10 tancov

(štandardné aj latinskoamerické)

Výška: 186 cm

Vek: 22

Miesto narodenia: Bratislava

Vzdelanie: stredoškolské s maturitou

Znamenie: Strelec

Životné krédo: „Tanec je môj život a viac neriešim.“

Skutočné problémy možno prekonať,
len vymyslené sú neprekonateľné.

BENEFIČNÝ KONCERT

Zo začiatku sa zdá, že sa im rozdávame, neskôr zistíme, že obohatia oni nás. (Ján Pavol II)

Toto motto otvorilo benefičný koncert, ktorý usporiadala ZŠ na Štúrovej ulici v MsKS dňa 31. októbra 2006...."Tento večer je ich sen," prihovorila sa riaditeľka školy týmito slovami. Je úplne krásne spraviť niekoho šťastným, a ešte krajšie je spraviť šťastnými deti. Tento večer bol ale špeciálny. Bol to len ICH večer...večer venovaný tým, ktorí nemajú ľahkú cestu životom, telesne postihnutým deťom. ONI sú obdivuhodní bojovníci. Obdivuhodní sú však aj ich rodičia, ktorí sa nevzdali, pani učiteľky, ktoré sa im venujú s veľkou pozornosťou a láskou, a tí, ktorí priložili ruku k dielu. Týmto sa chcem za všetkých poďakovať tak žiakom ZŠ na Štúrovej ulici, ako i študentom nášho gymnázia, ktorí dodali svetlo tejto akcii. No hrdinami sú hlavne ONY samy. Deti sa predstavili spoločnou piesňou "Tam, kde sa neumiera" a keďže MY nie sme žiadne "béčko", ako tu zaznelo, videli sme vydarené vystúpenie folklórneho súboru Čakanka, Novostar i nestárnucu postlady pani Vrtichovú. Svoje umenie predviedli i naši super žongléri z bilingválneho gymnázia, ktorí vyčarili obdiv na tváričke nejedného dieťaťa. Najväčší rozruch spôsobil Peter Bažík,

ktorý to štartol "Haberovkou" a ukončil to rozdávaním podpisov a "cvakaním sa" so zbláznenými fanúšičkami (jednu som mala hneď vedľa seba - S.O.S.!)...

Aaaach..., aké je to krásne, keď sa ľuďom plnia sny... Myslím, že v tento deň sa splnili sny mnohých ľudí. A kiež by to tak bolo naďalej. Preto, ak môžeme, pomôžme aj my, a hlavne tým, ktorým osud udelil také ťažké bremeno, žiť svoj sen. Veď je to super pocit..., ktorý spraví šťastnými aj VÁS.

Januša Nguyenová

Beseda s Karolom Hlávkom

V našej škole sa tento rok otvoril krúžok masmediálnej komunikácie. Je vedený Alexandrou Koreňovou, ktorá nám pripravila stretnutie s Karolom Hlávkom – bývalým študentom GMRŠ, umelcom, výborným scenáristom a dramaturgom. Skôr ako pán Hlávka prišiel do učebne estetickej výchovy, prešiel sa po škole, aby si pripomenul staré časy.

Naplnený sentimentálnymi pocitmi vošiel do miestnosti, kde už bežal prvý diel filmu Fontána pre Zuzanu. Posadil sa na spodný schod vedľa nás, ako sám povedal, „aby to nebolo také formálne“. Rozprával veľmi otvorene a prirodzene. V období strednej školy ho vraj zaujímali, samozrejme okrem umenia, hlavne dievčatá. Ako väčšinu ľudí v jeho veku ho priťahovali kapely nacvičujúce v garážach a pivniciach, túžil

po gitare, dlhých vlasoch, motorke. „Z týchto okien som často sledoval malé červené autíčko jedného novomestského režiséra a veľmi som o takom sníval“, spomínal.

Z nášho gymnázia ho prijali do Bratislavy na VŠMU. Na talentových skúškach obstál najlepšie zo všetkých uchádzačov. Priznal sa, že patril medzi študentov s horším prospechom, autorskú výchovu však zvládol výborne aj bez

Najviac dáš tomu, komu dáš nádej.

veľkej prípravy. „Nemám rád autority, ani v škole tomu nebolo inak, preto som sa učil radšej sám,“ dodáva. Na Kolibu sa dostal ako najmladší scenárista vďaka filmu V meste plnom dáždnikov.

Scenár k Fontáne pre Zuzanu bol veľmi ťažký oriešok, ktorý sa mu nakoniec podarilo rozlúsknuť. Na tejto úlohe pracoval dlho a bral ju skôr ako výzvu. Dievčenské romány mu totiž neboli veľmi blízke. Hovorí, že taký ohlas neočakával. Film mal na tú dobu obrovský úspech, aj keď to s ním nevyzeralo vždy ružovo. Z románu Eleonóry Gašparovej sa stal revolučný muzikál s rockovou hudbou, kritizovaný za propagáciu

západného životného štýlu, dokonca podľa niektorých až fašizmu, ktorý mali symbolizovať kožené bundy. Na druhej strane kritici tvrdili, že film nadbieha komunizmu.

Objavili sa aj isté nezhody s režisérom Dušanom Rapošom. Nezhodli sa napríklad ani na herečke, ktorá mala hrať hlavnú postavu. Karol Hlávka si ju predstavoval inak. Dozvedeli sme sa, že to malo byť skôr dievča s krátkymi vlasmi, viac chlapčenský typ. „Podľa mojich predstáv film nemal vyvolávať taký nablýskaný dojem, mohol sa viac podobať realite,“ vyjadril svoj názor scenárista.

Na pokračovaní filmu sa už podieľať nechcel. Jeho

vidina sa úplne líšila od vidiny režiséra. Ďalší život postáv si predstavoval celkom inak. Nepáči sa mu povrchný dej v druhom a treťom dieli. „Chýba mu hĺbka,“ myslí si. Hovorí, že sa musel veľa učiť, kým našiel spôsob, ako vytvoriť dobrý príbeh, kým vôbec pochopil, čo je to príbeh.

Čas, ktorý sme strávili na besede s pánom Hlávkom uplynul až prekvapivo rýchlo a museli sme sa rozlúčiť. Sľúbil nám však, že si môžeme takéto stretnutie zopakovať. Som si istá, že by nám mohol povedať ešte veľa zaujímavého.

Natália, Septima

Euroškola

Veríme, že i vás zaujímajú novinky na našej škole a jednou z nich je aj Euroškola. Naša škola sa zapojila do súťaže organizovanej Európskou úniou a pripravila si workshopy, súťaže a rôzne hry na jedno doobedie. Keďže tohtoročná téma Euroškoly je - Šport, kultúra a vzdelanie, tak sa v tomto mene nieslo celé doobedie. Prišla nás navštíviť aj regionálna konzultantka pre Mládež v akcii - Silvia Štefániková, ktorá nám urobila prezentáciu o tom, aké sú granty EÚ pre mládež - napr. ako si pripraviť mládežnícku výmenu alebo vycestovať do zahraničia a to takmer zdarma (bližšie informácie hľadajte u svojich spolužiakov, ktorí sa na Euroškole zúčastnili).

Workshopy pripravovali aj naši spolužiaci a výborne sme sa pobavili na napodobňovaní vecí, ktoré sú typické pre isté krajiny EÚ (írsky step, maltezký psík,

španielske flamenco, anglický Rómeo a Júlia...) a na projektoch zhotovených našimi drahými spolužiakmi, pri ktorých sa zo športového a kultúrneho areálu pre mládež stal "Big Bordel" areál, "Energizery" v podobe hľadania svojich topánok a inými interkulturálnymi hrami. Fantázia a kreativita našich študentov skutočne nemala hraníc a na svoje si prišiel každý.

Dúfame, že sa náš program zapáči aj usporiadateľom tejto súťaže a možno práve naša škola vyhrá tú hlavnú cenu - exkurziu do Európskeho parlamentu v Strassburgu. Tak držte palce, priatelia!

Lenka Fačkovcová, 2.B Bil

Pozn. redakcie: V čase uzávierky nášho časopisu sme sa dozvedeli, že naša škola v tomto projekte získala 9. miesto a t.j. pobyt v Strassburgu. – GRATULUJEME!!!!

Nie je nám dovolené všetko vedieť.

Trojminútový test

Alebo test ako dobre prijímaš informácie?

1. Najskôr si prečítaj celý zoznam, skôr než začneš čokoľvek robiť.
2. Napíš svoje meno do pravého horného rohu tohto papiera.
3. Zakrúžkuj slovo meno v riadku 2.
4. Nakresli päť malých štvorčiekov v hornom ľavom rohu tohto papiera.
5. Povedz nahlas svoje meno.
6. Napíš svoje meno znova pod druhý nadpis tohto papiera.
7. Za prvý nadpis napíš trikrát: Áno, áno, áno.
8. Zakrúžkuj vetu číslo 5.
9. Daj X do ľavého dolného rohu tohto papiera.
10. Ak sa ti páči tento test, povedz nahlas Áno, ak nie, povedz Nie.
11. Nahlas povedz svoje priezvisko, ak si sa dostal do tohto bodu testu.
12. Na pravom okraji tohto testu vynásob 66×7 .
13. Nakresli trojuholník okolo slova papier vo vete číslo 4.
14. Ak si myslíš, že si pozorne nasledoval inštrukcie až do tohto bodu, povedz: Mám.
15. Na ľavom okraji tohto papiera sčítaj $69 + 98$.
16. Normálnym hlasom nahlas počítaj od 10 do 1.
17. Postav sa, otoč sa dokola a sadni si.
18. Povedz nahlas: Už som skoro na konci, riadil som sa všetkými inštrukciami.
19. Ak si prvý, kto toto všetko urobil, povedz: Som najlepší v nasledovaní inštrukcií.
20. Teraz, keď si si všetko pozorne prečítal, tak ako bolo napísané v prvom riadku, urob iba inštrukciu číslo 2.

Šport náš každodenný...

Prečo vlastne športujem? Na túto otázku existuje mnoho odpovedí. V mojom prípade je to možnosť zabaviť sa, vyplniť si čas, ale hlavne ma to baví. Keby ma to nebavilo, nikto ma do toho nedonúti. Niektorí tiež hovoria (pozn. najčastejšie to počujem od mojej mamy): „Športom k trvalej invalidite.“ - ja túto vetu zo srdca nenávidím, ale musím uznať, že je na tom kúsok pravdy. Hrám závodne tenis a už som si tých zranení užila dosť, hlavne toto leto. Tí, ktorí robia šport na vyššej úrovni vedia, že to je poriadna drina. Ale tá odmena stojí za to. Šport je pre mňa jedinečná vec. Vie ma potešiť, ale tiež rozladiť. Proste to má svoje plusy aj mínusy. Je tam ale jedna vec, ktorá je dôležitá - nedá sa športovať bez rozmyšľania. Hlava je tam nevyhnutná. Keď nerozmyšľám pri hre, som stratená... a trénerku ide poraziť. Niekedy už-už dvíha telefón, aby zavolala záchranú službu. Veľmi dôležitá je tam tiež kondícia - u nás je pravidelná kondička každý týždeň. Síce na to občas (t.j. skoro stále) frflame, aj sa pri tom zabavíme. Predstavte si napríklad takzvané „žabáky“ cez dva kurty...to je iná sranda! Aj keď sa tam za to odvrávanie pritrafi i nejaký trest. Niekedy provokujeme trénerov a bavíme sa na tom. Oni zas nadávajú na tú „sprostú pubertu“ a nám. Ale rozhodne to netolerujú, pokojne sa pritrafi ešte hodinka kondičky, veď to nie je žiadny problém!! A občas sa mi zdá, že tréningy sú zábavnejšie, ako keď som vonku. Mnohí asi nebudú teraz so mnou súhlasiť, ale čo už. Tiež mám rada stolný tenis, ktorý chodím hrať za školu. Je to dobrý spôsob, ako sa uliatať zo školy (pozn. nech mi profesori prepáčia). K napísaniu tohto článku ma čiastočne „ukecala“ p. prof. Nemčeková a čiastočne som ho napísala preto, že som sa nudila, čo je u mňa neobvyklé. K športu ma priviedol otec a som mu za to vdáčná, pretože si neviem predstaviť, čo by som robila, keby som nešportovala...no, aj by som vedela, ale nebolo by to asi práve najsprávnejšie:)

Janka Stankovičová, KVARTA

Nikdy neľutuj toho, čo si urobil,
lebo v tej chvíli si to urobiť chceš.

Pozdrav z Ameriky

Róbert Komorech, študent 3. D triedy sa vybral na študijný pobyt do Ameriky. A takéto sú jeho prvé dojmy odtiaľ. My budeme zvedaví na to, či sa jeho názory po návrate zmenia, alebo...

Vážená pani profesorka, milí spolužiaci!

Chcel by som pozdraviť pani riaditeľku, triednu pani profesorku Barančinovú, celý pedagogický zbor a všetkých mojich kamarátov a kamarátky!

V krátkosti by som Vás chcel poinformovať o mojom zahraničnom štúdiu v USA. Bývam v Severnej Karolíni, v meste Rocky Mount. Škola, ktorú navštevujem, sa volá Rocky Mount Preparatory School. Je to štátna škola, má približne 800 študentov.

Učím sa tieto predmety: angličtina, nemčina, fyzika, matematika, filozofia (niečo, ako dejepis), Yearbook.

Chcel by som Vám povedať a hlavne vyzdvihnúť Gymnázium M. R. Š. v porovnaní so školami tu. Učitelia u nás sa snažia naučiť a vysvetliť učivo doslova každému. Tu si učiteľ odrecituje svoje, uvedie dva príklady, a vôbec ho netrápi, či tomu niekto, alebo nikto rozumie.

Študenti musia nosiť tzv. uniformu. Pre moju školu to je – čierne topánky, biele ponožky, kávové nohavice, čierny opasok, tmavomodré tričko s golierom (zapravené z dôvodu nosenia zbraní). Aj to je jedna z ďalších výhod nášho slovenského gymnázia.

Učí sa tu 6 jednodinových hodín a 30 minútová triednická hodina každý deň. Takže škola začína o 8,00 hod. a končí o 15,15 hod. Po škole nasledujú športové aktivity. Ja som si vybral futbal, ale je tu množstvo športov. Konajú sa tu často športové turnaje medzi školami.

Učivo: na angličtine preberáme Shakespeara, z matematiky je to trigeometria, fyzika zahŕňa dynamiku, termodynamiku, elektrinu, optiku, mechaniku...

Mám tu veľa kamarátov, život je tu omnoho horší ako u nás a na Slovensku je určite lepší. Tu ma obmedzujú vo všetkom a o 22,00 hod. musím byť v posteli. Ťažko sa mi tu zvyká, v škole nerozumiem zadaniam, a tak aj moje prvé výsledky budú asi zlé. Nie, že by som nevedel, ale neviem, čo mám robiť, pretože zadaniam skutočne nerozumiem. Zatiaľ som tu krátko, takže, keď sa to trochu zlepší, zasa Vás napíšem.

Zatiaľ Vás všetkých veľmi pozdravujem a často na Vás myslím.

Róbert

Čo oči nevidia, srdce bolí ešte viac...

Wien - alebo ako si užiť aj školský výlet

Guten Tag! Áno aj takéto pozdravy nás čakali vo štvrtok 26.10.2006, keď sme sa v našom voňavom autobuse pohli smer Viedeň, teda metropola všetkého, čo si len môžete predstaviť!

Už na začiatku pre všetky „nadšenkyne“ a vyznávačov značiek ako Gucci, Armani, alebo niečoho podobného, prehliadka s akciami na šaty to nebude!

Vo Viedni je v tento deň „Nationalfeiertag“- to znamená národný sviatok, kedy máte všetky obchodné reťazce podobného typu zatvorené!

My, skupinka nadšených gymnazistov, pod vedením p. prof. Beňackovej a p. prof. Hradílekovej sme sa vybrali za kúskom kultúry a histórie tohto mesta!

Hranice, prichádzame k nášmu susedovi, nach Österreich! Najprv mesto Hainburg a neskôr po pár kilometroch Viedeň.

Prvým krokom ku kultúre bol „Hunderwasser Haus“- niektorým sa zdal skoro ako kúsok rozdrvenej budovy v našom meste, ale inak pekný farebný, troška pokrivený vysoký dom.

Prichádzame na konečnú a hlavnú zastávku nášho výletu. Das Hendplatz a Ratplatz, kde sme mali možnosť vzhliadnuť na všetko, čo bolo možné!

Každý šiel svojím smerom, niektorí do múzeí a niektorí do rakúskeho parlamentu (háďajte, kto to asi bol☺, čo bolo úplne úžasné!). Asi nie je veľmi nutné spomínať napríklad krásy

Stephan's domu, alebo iných atrakcií, ktoré Viedeň ponúkala!!!!

Nasledovala posledná zastávka našej cesty zámok Schönbrunn, letné sídlo Habsburgovcov a jeho úžasná ZOO!

Zdalo by sa asi veľmi rozsiahle rozprávať tu o pocitoch, zážitkoch, dojmach z pečených zemiakov na ulici alebo z úžasných záhrad v Schönbrunne, ale jedno je isté!

Štvrtok, dňa 26.10.2006, bol dňom jedného super výletu, ktorý nestál len za uliatie zo školy, ale za oveľa viac!

Aufwiedresehen☺

Ad'a

POHODA 2006 TROCHU INAK...

Tak a je to tu! Vytúžené prázdniny, voľno... ved' sa netreba opakovať, každý si vie predstaviť pod tým pojmom to isté. Tak prečo si to kazit' nejakými pesimistickými náladami a pod.? Je predsa pohoda! To som si myslela aj ja, avšak len dovtedy, kým my moja šéfka neoznámila, teraz citujem: „Priprav sa, cez víkend ideme na Pohodu!“ Fajn,

človek si hneď pomyslí, že to bude super, no nie? Ved' na taký festival sa nechodí každý deň a hlavne zadarmo... Všetci okolo mňa sa tešili aj za mňa, nehovorím, že ja som sa netešila, avšak len do tej doby, ako som už sedela v aute na ceste tam a začala si uvedomovať, čo sa vlastne deje a do čoho idem. Asi sa čudujete, ale upozorňujem vás, že nie som „mišuge“, možno to tak vyzerá, ale už dlho nebude, to garantujem!☺ Určite si viete predstaviť tie tisíce (že ich tam bolo až 25 som sa dozvedela, možno našťastie, až v nedeľu, keď už som bola doma...)ľuďí všetkých vekových kategórií, tú neopakovateľnú atmosféru, a hlavne všade kam sa človek pozrie, doslova pohodu, ved' ako by to inak bolo☺? Naozaj by na tom nebolo nič zvláštne, keby som sa na to všetko nepozerala z tej druhej strany... Zo stánku, kde sa predávalo pivo a kofola. A tak. Hoci sme mali roboty ako na kostole, podotýkam, že nepreháňam, pohoda jednoznačne

Ak nejde o život, nejde o nič. Lenže kto povedal, že nejde o život?

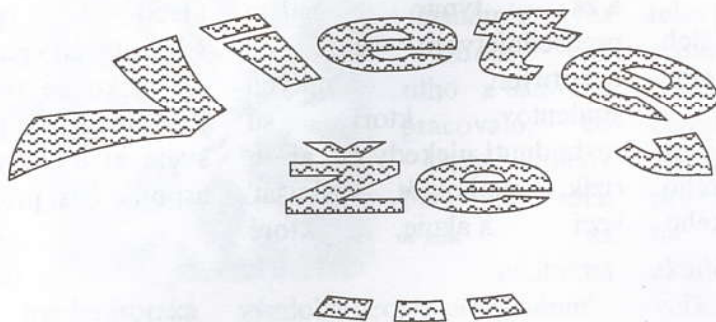
sálala aj od nás. Môj strach so mňa opadol tak rýchlo, že som si to nestihla ani uvedomiť a už som veselo komunikovala s prvým potenciálnym smädným zákazníkom nášho stánku:) Takže čas, ktorý som strávila rozmýšľaním, čo a ako to bude, som si pokojne mohla ušetriť a to hneď z dvoch dôvodov. Po prvé, úplne všetko bolo iné, ako som si myslela, a po druhé, tak takto si pohodu určite nikto nepredstavuje, ale musím vás vyviest' z omylu. To

bola pohoda nie len s veľkým P ale so všetkými písmenami!!! A po rekapitulácii tohoto bezspánkového víkendu som prišla na to, že som toho zažila možno viac, ako niektorí „normálni“ návštevníci tohto festivalu. Mala som tú česť spoznať hromadu nových ľudí rôznych národností, farby pleti a generácií. Prežívala som s nimi ich nadšenie z vystúpenia obľúbeného interpreta, stretnutia dávnych priateľov... A to je niekedy viac ako milión nejakých koncertov! Nemenej sme mali postarané taktiež o zábavu. Vtipné zážitky máme napríklad od pár jedincov, ktorí si celý deň kupovali pivo (iný alkohol bol úplne zakázaný, možno ešte podpultový predaj...:) a večer skončili pri minerálke...:) Táto skúsenosť mi dala strašne veľa, trochu iný pohľad na ľudí a na festivaly tohto typu. Zistila som, že tento hudobný festival nesie svoj názov úplne oprávnené a môže byť naň právom hrdý. Má na to totiž dôvod.

P.S. Hoci neovládám, čo všetko tam bolo, každý si tam určite príde na svoje. V jednom stánku dokonca premietali Toma a Jerryho a poviem vám, že záujem bol obrovský...

Tak čo, stretneme sa tam budúci rok???)

Radka

- ...od pani riaditeľky sme dostali žuvačky Winterfresh polar ice?
- ...p. prof. Guzmickej sa narodila dcérka Katarínka?
- ...p. prof. Bradáčovi sa narodila dcérka Ninka?
- ...p. prof. Malovcovej sa narodil synček Patrik?
- ...Slovo ma rekordných 43 členov?
- ...tretiaci a septima zažili OČAP?
- ...seminaristi z dejepisu boli na prednáške na Bradle?
- ...v novembri sme boli v Nórsku?
- ...štvrtáci majú za sebou krásne stužkové?
- ... v Čachticiach sa konal 1. študentský ples?
- ... sa konal maškarný ples pre študentov prímý – kvarty?
- ...už nás čakajú len letné prázdniny, pretože chrípka naše gymnázium obchádza?)
- ...v telocvični máme fitlopty a super sa na nich cvičí?
- ...došlo k najhoršiemu, lebo funguje elektronická žiacka knižka?

Baran ť'a ohrozuje spredu, kôň zozadu, ale blbosť zo všetkých strán.

ŠTUDENTSKÝ PARLAMENT

V roku 2003 vznikla vyhláška MŠ SR, zákon 596, § 26 o zmenách v školských samosprávach a ich doplneniach (celé znenie zákona je možné vypýtať na požiadanie, v SEXTE....). Z tohto zákona vyplýva povinnosť mať na každej strednej škole študentskú radu, parlament.....

Študentský parlament, to je organizácia, ktorá funguje najmä za podpory nášho vedenia školy, pani riaditeľky a iných kompetentných osôb v našej škole!

Ale jednou z najdôležitejších vecí, aby sme fungovali sme my - študenti!

Stretávame sa vždy na základe potrieb, hociktorého z členov študentského parlamentu!

V tejto organizácii je zastúpený každý hovorca z každej triedy osemročného, štvorročného štúdia i bilingválneho gymnázia.

Už dva roky je na čele predsedníctva študentka SEXTY, teda moja maličkosť, ale tento rok sme si toto predsedníctvo rozšírili o nového člena, podpredsedu, takže sme na tie pochvaly a pokarhania už dvaja☺, tým je študent 3. A bil.

Bilingválneho slovensko-španielskeho gymnázia Henrich Gašparik (náš Heňo, super to kolega☺) a za týmto našim predsedníctvom stojí 27 ochotných, milých študentov, ktorí sú rozhodnutí niekedy ísť aj do rizík, mnohokrát, vyskúšať veci a akcie, ktoré

nepredpovedajú vždy len dobrý koniec!

Stretnutia členov parlamentu nie sú pravidelné, ale oficiálne stretnutia sú minimálne raz za mesiac. Pri týchto zasadnutiach sa rozdiskutujú problémy aj s pani riaditeľkou školy, kde študenti mnohokrát prichádzajú aj so svojimi spolužiakmi a aktuálne problémy triedy sa riešia hneď a priamo.

Študentský parlament sa ďalej schádza aj pri mimoriadnych problémoch, na zvolanie pani riaditeľky alebo predsedníctva študentského parlamentu.

Za niekoľko tých rokov, čo je študentský parlament na svete aj u nás v škole už sa aspoň o čosi pričínili.

Školský rok 2006/2007:

1. opäť sa hneď na na poradách aj počas v novom roku privíta

ZMENA

„ulievárnou pre hovorcov, ktorí tam len o super

LUĎOCH

2. čas zasadnutia je

3. je to super a má to

aktivít študentov či na škole, alebo aj na školeniach aktivítach, o ktorých sa študenti dozvedajú na stretnutiach

z každého zasadnutia musí byť vedená prezenčná listina a zápisnica.

začiatku tohto roka stretávame veľkej prestávky, kde nás ja pani riaditeľka, **pozor** zasadnutia už nie sú len všetkých možných akože len sedia, ale teraz je to vážne šikovných a **OCHOTNÝCH**

okolo 14,00.

ja veľmi pozitívny výsledok, čo sa týka

Ad'a

Učíme sa po krk, ale do hlavy nám to nejde.

Vianočná akadémia 2006

Stovky párov očí sa v pondelok 18.12.2006 dočkali. Hodiny vymýšľania, skúšania a opakovania, to všetko v sebe obnášala Vianočná akadémia. Žiaci nášho gymnázia účinkujúci v tomto gigantickom predstavení absolvovali množstvo nácvikov, nespočetne veľa skúšok a odohrali tri predstavenia.

Celý program Vianočnej akadémie skvele odmoderovala dvojica Lenka a Miloš.

Častokrát sa aj oni, chtiac-nechtiac, postarali o zábavu počas nečakaných situácií na javisku, pri

ktorých táto moderátorská dvojica dokonale improvizovala, čím dokázala svoju profesionalitu. Nad účinkujúcimi bdeli pani profesorky Nemčeková, Popelárová, Majerníková,

Šimovcová a pán profesor Kucek. Pani profesorky sa starali hlavne o estetickú stránku vystúpení, o pokoj v zákulisí i v šatniach, o postupnosť čísel a o to, aby jednotlivé vystúpenia naozaj zaujali a pobavili. Pán profesor Kucek spolu so staršími študentmi zaobstarával zvukové a svetelné efekty.

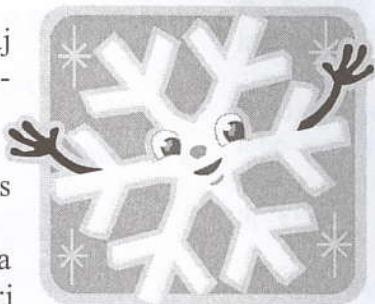
Čarovnú atmosféru javiska vytvorili žiačky 3.B a pprofesorský zbor

Vianočnej akadémie. Na výzdobe sa dlho a usilovne pracovalo, čo koniec-koncov bilo do očí, a tak sa nádherná

výzdoba nedala prehliadnúť. Každé vystúpenie v sebe nieslo niečo iné. Tohtoročná akadémia sa vyznačovala hlavne pestrou paletou čísel jednotlivých tried. Každé predstavenie

zaujalo, či až prekvapilo. Osadenstvo našej školy, rodičia i obyvatelia Nového Mesta nad Váhom ocenili triedy vždy veľkým potleskom. Ak sa niečo nevydarilo stopercentne, nikomu to neprekážalo. Či už sa predstavenia podarili, alebo sa v nich vyskytla malá chybička, je dôležité skonštatovať, že všetci si zasluhujú obdiv. Vianočná akadémia nám priniesla nielen tanec, spev, divadelné stvárnenia, ale i parodovanie televíznych relácií a športových podujatí. Napätiachtiví sa dočkali aj žonglovania a akrobacie. Všetky triedy, žiaci, profesori, ktorí sa podieľali na vzniku tohtoročnej akadémie si zaslúžia nielen veľkú vďaku, ale i uznanie. Je krásne vidieť, že tam, kde je snaha a kolektív sa rodia zmysluplné a vtipné veci.

Moni, 3. B

P.S.: Veľké ĎAKUJEM patrí:

...pani profesorkám Nemčekovej, Popelárovej, Majerníkovej, Šimovcovej a pánovi profesorovi Kucekovi,

...výtvarne zdatným dievčatám z 3.B,

...šikovným žiakom 3. a 4. ročníkov, ktorí sa ukrývali vo zvukárni,

...úžasnému publiku,

....a predovšetkým študentom, ktorí predviedli, že v nich je viac, ako si mnohokrát aj sami o sebe myslia!

Život je fantastická opica. Človek potrebuje celú večnosť, aby sa z nej vyspal.

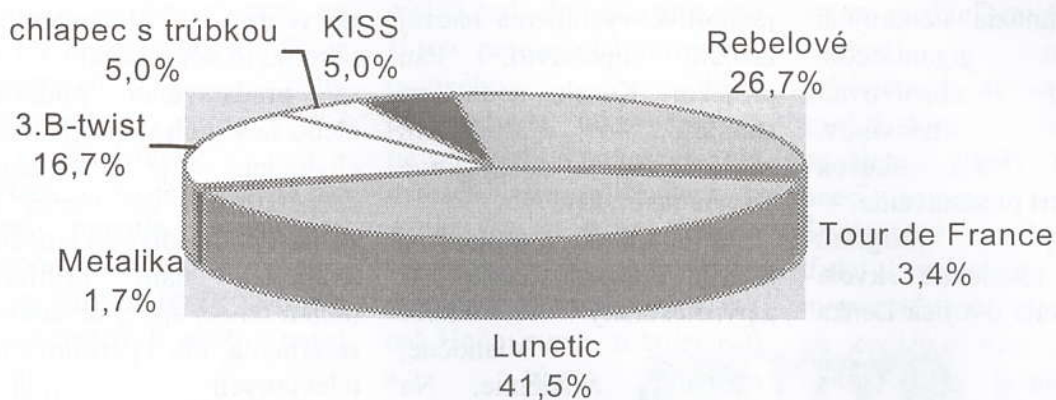

V škole sú výsledky:

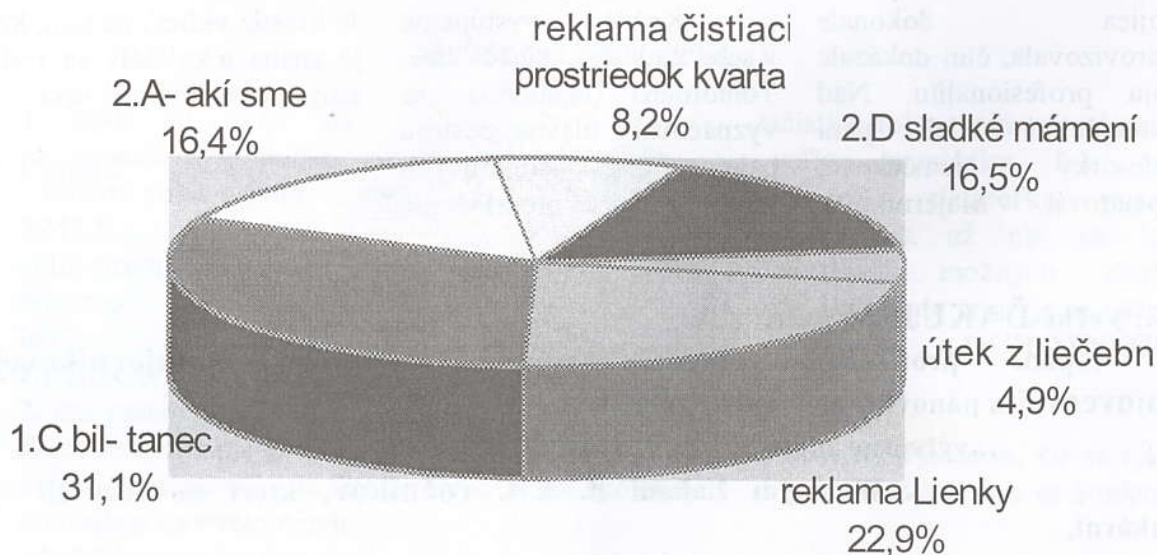
Vianočná akadémia

prebehla anketa o najlepšom a najhoršom vystúpení na vianočnej akadémii 2006 a tu

Graf najlepších vystúpení:

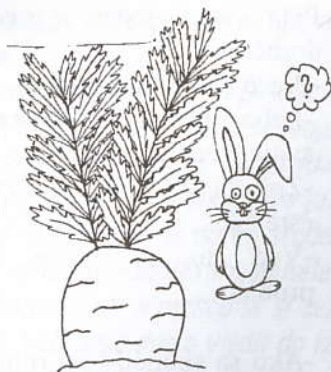
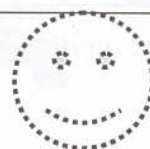
Graf najhorších vystúpení:

Sláva je ako para, popularita je nehoda a peniaze vezme víťaz. Jediné, čo pretrvá, je charakter.

Šplechy

Š: Som taká inteligentná , že ani sama o tom neviem.

Š: Z grafitu sa vyrábajú grafitky!

P: Ježiši budem jak prasa, ja vás obesím, šak tu urobím salto mortáles!

P: Miláčik ja nestihnem ani vyfajčiť a ty už piješ!

P: Tu máme uhol pí

Š: Tak to je dobrá pí!

P: Naučte sa aspoň d'obať, keď už počítať neviete!

P: Dajte dole tú stoličku, lebo keď si niekto vypichne oko, ja mu ho neviem opraviť!

P: Ženy sa dožívajú dlhšieho veku ako muži!

Š: Dofrasa ešte aj v tom ma prežiješ!

P: Gradácie deja! Prvýkrát vyskočil, druhýkrát vyskočil, tretíkrát vyskočil a už mu princezná dala!

P: Tovar sa prepravuje loďmi!

P: Z čoho majú veľké príjmy v Latinskej Amerike?

Š: Z telenoviel!

P: V Amazonke sa vyrúbe jaj 200 000 stromov, to by bola naša republika už vyrúbaná!

P: Je dost' neskoro na to , aby ste sa takto neurotizovali!

P: Neviem, či som si sem nemala zobrať fazuľu na zajtra do polievky prebrať, keď vy nedávate pozor!

P: Vypni ten prehrávač, lebo Ti ho zoberiem a dám ho deťom na budúce Vianoce!

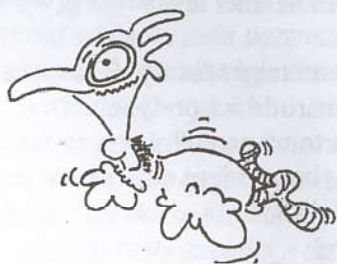
Š: 1867 - nineteen eighty ninety sixty

P: Kto je otcom zakladateľa genetiky? Wiseman - Duple V tam napíš.

P: Čo bolo po prvej svetovej vojne?

Š: Druhá svetová

P: To máte made in kvapkala!

P: Kde mám ten kapesník od kikule!

P: Vypluj tú žuvačku!

Š: Ja nič nemám...

P: Na betón.

Samec je žrebec, samica je kobyľa, mladé je žriebä -
tak prečo ich voláme kone?

Ftipkáreň

-Pán doktor, pomôžte mi. Už týždeň nedokážem zaspať!

-A to už prečo?

-Exekútor mi skonfiškoval posteľ.

-Čo je treba, aby mohol človek poľovať na šelmy?- pýtajú sa známeho lovca.

-Tri veci. Ostré oko, pokojná ruka a silný hlas.

-Prečo silný hlas?

-Aby ma počuli, keď sedím v korune stromu a volám o pomoc...

-Žiaľ, musím vám povedať, že nemáte veľa času...Čoskoro zomriete.

-Bože, pán doktor...A môžete mi dať aspoň dobrú radu?

-Ale áno. Nekupujte si už trvanlivé mlieko.

Zhovárajú sa dôchodcovia:

-Vianoce sú nádherné sviatky.

-Ale dobre sa pomilovať, to je ešte krajší zážitok!

-To áno, ale Vianoce sú častejšie...

-Pýta sa pani učiteľka v škole:

-Kto z vás pozná naozajstných hrdinov, deti? Kto povie aspoň jedno meno, dostane čokoládu!

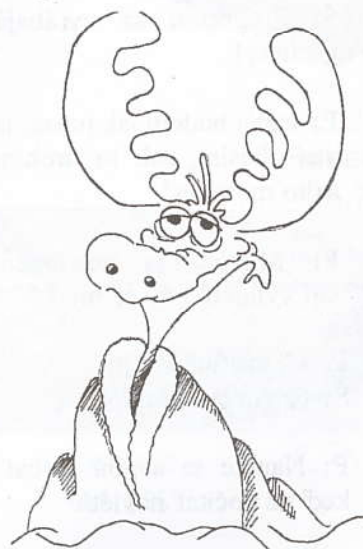
Ďurko sa prihlási a povie:

-Generál Štefánik!

-Dobre, Ďurko, čokoláda je tvoja!

Ďurko sa vráti na miesto, vytiahne spod lavice fotografiu a povie:

-Prepáč, Batman, ale obchod

je obchod...

-Máš tie lístky do kina?- pýta sa policajta manželka.

-Nie, pri pokladni bol rad...

-A prečo si sa nepostavil na koniec radu?

-Nemohol som...Tam už niekto stál...

Z jednej izby v blázcinci dolieha príšerný rev. Pribehne ošetrovateľ:

-Čo je to za hluk?

-Hráme sa na svetadiely, odpovie jeden z bláznov. -Ja som Európa, on je Ázia, pán Kováč Afrika a pán Kiš Austrália.

-A ten piaty prečo kričí pod posteľou?

-Lebo on chce byť Amerika, ale ešte nie je objavený.

Pýta sa jeden priateľ druhého:

-Prečo si taký smutný?

-Lebo nemôžem postaviť svojej žene pomník.

-Zošalel si? Ved' tvoja žena ešte žije...

-Ved' to je práve ten problém...

-Ako sa skončil tvoj román, o ktorom sme zhovárali pred rokom?- pýta sa jeden spisovateľ druhého.

-Tragicky. Nikto ho nechce vydať.

-Dedo, poďme do cirkusu, majú tam zaujímavý program. Nahá žena jazdí na levovi.

-Dobre, poďme. Už dávno som nevidel leva!

-Som taký šťastný, že som sa nenarodil v Londýne!

-A to už prečo?

-Lebo neviem ani slovo po anglicky!

-Povedzte mi, Jean, prečo pijete z prázdneho pohára?

-Lebo nie som smädný, pane.

Gazda si po dobrom obede ľahne. Z najlepšieho spánku ho vytrhne susedov hlas:

-Vstávajte, sused! Svokra vám skočila do studne!

Gazda iba mykne plecóm:

-Ja pijem vodu iba z vodovodu.

Hovorte hop, kým Vám nepreskočí!

Poviedka **Marcely Mrekajovej** z 3. C, ktorú sa práve chystáte prečítať, vyhrala 1. miesto v celoslovenskej literárnej súťaži Dni Janka Kráľa v kategórii próza.

Dcéra

Vstala, keď odbijalo piatu. Päť ťažkých úderov zvona na kostole ju prinútilo znovu začať deň. Najradšej by stále spala. Keď spí, nič ju nebolí, sníva, že je mladá, krásna, no keď vstane, zostarne, oslabne, osamie.

Pomaly sa zdvihla na posteli. Jej dlhé vlnité vlasy jej spadli na plecia. Keď bola ešte mladá, všetci jej ich závideli. Teraz už stratili svoju krásnu gaštanovú farbu, no stále boli rovnako husté ako kedysi. I keď bola vždy krásna, nikdy sa nevydala, nikdy naozaj neľúbila. Až teraz, svoju dcéru. Milovala ju. Mala sa s kým porozprávať. Mala už iba ju. Otec sa jej nevrátil z vojny a matku ani nepoznala.

Jej malé nôžky sa dotkli studenej zeme pri posteli. Neznášala rána. Telo mala vždy skrehnuté, akoby v noci zamrzla. Každé ráno musela chvíľu sedieť na posteli, aby sa jej rozprúdila krv do celého tela.

Postavila sa a prehodila si cez seba vlnenú šatku, i keď bolo teplé letné ráno. Obišla posteľ a vyšla z izby. Vedľajšie dvere viedli do izby jej dcéry. Boli pootvorené tak, ako ich večer starena nechala, tak sa rozhodla, že nazrie dnu. Opatrne ich otvorila a pánty jemne zaškrípali. Posteľ vo vnútri bola už prázdna. Cez malé okienko prenikali do izby slnečné lúče a robili ju tak krásne útulnú i keď sa javila prázdna, bez života... Dvere znovu privrela ako boli predtým. Nechcela, aby sa dcéra dozvedela, že bola v jej izbe, lebo to nemala rada a starena ju nechcela nahnevať. Nemala rada, keď sa hnevá, potom sa nemala s kým rozprávať.

Vyšla pred dom, keď zvony odbijali šiestu. Dnes sedela ne posteli akosi dlho. Pristúpila k sudu s dažďovou vodou, ponorila doň svoje staré zrobené ruky a mokré ich prikladala na vrásky na tvári. Biela košeľa jej viala v letnom rannom vetre a vždy, keď ju tesnejšie ovinula, bolo vidieť, ako sa starenino telo triaslo.

Zdvihla oči k lúke a konečne dnes uvidela svoju dcéru. Sedela na tráve o plietla veniec z poľných kvetov. Sukňu mala rozprestretú na tráve, blúzka jej zakrývala chudé ramená a hnedé vlasy, ktoré mala po starene jej odfukoval vietor. Bola krásna, i keď veľmi bledá.

Starena sa na ňu rada pozerala, pripomínala jej svoju mladosť, bezstarostnosť, rovnako ako sa s ňou rada rozprávala. Milovala svoju dcéru.

Nechcela ju vyrušovať a tak si tuhšie privinula k sebe vlniačik a zmizla v dome. O chvíľu už vycupkala prezlečená s previazanou bielou zásterou. Dnes mala v záhrade tak veľa práce. Uviazala si na hlavu ručník, lebo bude celý deň na horúcom slnku a pustila sa vytrhávať burinu okolo kvetov, čo v záhrade pestovala pre dcéru, ktorá kvety milovala.

Slnko pomaly zapadlo a denné svetlo sa premenilo na šero, nebo sa zapálilo. Starena si unavená sadla pod jablňu a čakala na dcéru. Chcela sa s ňou porozprávať, už tak dávno sa nerozprávala s nikým iným okrem nej.

O chvíľu dcéra pribehla a sadla si na schody pri dome a sledovala matku. Starena sa na ňu usmievala, bola taká šťastná. Pohupovala bosými nôžkami, čo jej viseli z lavičky, topánky nikdy veľmi nenosila. Odrazu sa na ceste zjavila skupina detí. V rukách držali vrbové prúty a pred sebou hnali 4 či 5 husí. Keď uvideli starenin dom, smejúc a poskakujúc sa začali prekrikovať: „Bláznivá, si bláznivá!“

Hneď ako ich starena zbadala, tvár jej skamenela: „Idete preč, že vás to baví takto sa posmievať!“ Deti si ju ani nevšimli a rovnako ako sa na ceste zjavili, zmizli v brezovom lese, čo rástol neďaleko. Keď sa starena obzrela, dcéra tam už nesedela. Ušla, keď deti začali pokrikovať. Do očí jej vyšli slzy. Posmrkujúc pomaly vošla do domu, bol už večer a ona bola taká unavená. Vedela, že dcéry sa dnes už nedočká.

V noci bola búrka. Veľké kvapky vody sa leskli v tme a zúrivo dopadali na zem. Vietor šklbal stromami tak, že potrhané brezové lístie bolo po celej ceste, čo viedla k stareninmu domu. Ráno sa búrka nezlepšila, zúrila dokonca ešte viac.

Starena sa zobudila na silné zahrmenie. Neznášala búrky, bála sa ich. Myslela si, že Boh sa na ľudí vtedy hnevá a hrmením im to dáva najavo. Sťažka prešla k oknu a na lúke pod hájom uvidela sedieť dcéru. Plietla veniec z trávy, lebo všetky kvety sa skryli pred dažďom. Premočené biele šaty sa jej lepili na

Sú veci, na ktorých sa rozmýšľaním nič nezmení.

vychudnuté telo. Od domu sa začali ozývať žalostné výkriky. Bola to starena. O chvíľu dobehla na lúku. Vlniačik stratila po ceste, takže jej zostala už iba biela nočná košeľa. Udýchaná si sadla vedľa dcéry na mokrú trávu. Dážď jej stekal po sivých vlasoch, ale ona si ho nevšímala. Prehovárala dcéru aby sa vrátila do tepla, dovnútra, domov. Dcéra ju však nepočúvala. Naďalej pletla svoje trávové vence a matky si nevšímala.

Zahrmelo a starenine plecica zovreli čiesi ruky. Bol to mlynár, občas chodil okolo z mesta a dnes z koča uvidel na lúke postavu sediacu v daždi, tak jej šiel pomôcť.

Usušenú ju posadil do postele a zakúril v peci. I on zmokol a tak stál pri novom ohníku, ohrieval si skrehnuté ruky a ustráchaným pohľadom sledoval starenu: „Chceli ste sa zmárniť? Čo ste robili na tom daždi? Mali ste šťastie, že som šiel okolo!“

Sedela na posteli a nehýbala sa. Bola už suchá, no tvár mala mokrú stále. Plakala. „Dcéra mi zostala vonku, nevládzem sa po ňu vrátiť.“

„Ale veď vy žiadnu dcéru nemáte a nikdy ste nemali! Žijete tu sama už niekoľko rokov! Celá dedina vás má za blázna, keď sa rozprávate sama so sebou. Čo to nechápete?“

O chvíľu sa začala usmievať. V kúte zbadala sedieť svoju dcéru. Teraz už bola v bezpečí. Videla ju iba ona, vždy ju videla iba ona. Milovala svoju dcéru. Mala sa s kým porozprávať.

B Vyprahnutá krajina zmorená tisíckami krvavých potokov tečúcich z rozpadajúcich sa tiel mŕtvych. Ležia nechutne poukladané jedno na druhé, hnilobný zápach sa šíri rozsiahlymi pláňami mŕtvoľného ticha. Vyschnuté stromy, lúky v plameňoch, obloha sfarbená rumencom

krvi. Celá planéta, mŕtva...

Len jediná bytosť, potáčajúca sa po krajine smrti. Vo svojich myšlienkach blúdiaca za udalosťami posledných dní. Nič iné len smrť, záhuba a nekonečné hodiny diabolského smiechu nad telami všetkých tých ľudí...

Osoba zahalená v čiernom plášti mŕtvych, po dlhých havraních vlasoch stekajúce cícerky krvi... Strhaná tvár kričiacia do sveta sklamanie z duše človeka a toľkej ignorácie... Vyziabnuté telo halené plášťom, nevládne sa pohybuje k úsvitu, k horizontu, za ktorým sa nachádza len ďalšia smrť...

Odhadzuje plášť, ostáva nahý a sám pred bohom a diablom v jednej osobe, pred sudcom a zlodejom, nikým nechránený, kľáčiaci pred mužom... prosiaci o život... Nemilosrdný otec a milujúci vrah v jednom.

V ruke meč a chlieb, súdi posledného z posledných, ktorý sa narodil ako prvý. Prosí, spína ruky k tajomnému neznámemu. Usmeje sa, ľahko, vnesie do duše posledného pochybný závan šťastia.

Muž s otázkou v očiach vidí nad sebou už len slnko prenikajúce cez siluetu božstva. Meč odráža krvavé luče slnka. Oslepuje kľáčiaciho muža a preniká priamo jeho srdcom, nemilosrdne, rýchlo a však s láskou a pokorou vraždí to posledné čo zostáva v každom z nás...

Zomrela posledná živá bytosť na planéte a to je koniec...

Vysoký muž, uprostred námestia padá k zemi, bez práce, bez rodiny, priateľov, života... Zomrela v ňom posledná tá, jediná, čo dokáže všetko napraviť, keď je v plnej sile, vráti životu zmysel a keď ťažko sa bojuje poslednému a jedinému vojakovi na strane dobra proti všemocnej sile neutrality... Tak v ňom zomrela posledná nádej... padla a v jeho srdci, tej malej planéte uprostred každého z nás ostala TMA... Strata nádeje trhá srdce...

Rogi

Čo nám pomôže, keď nás druhí síce ľutujú, ale nepomôžu?

Neobyčajne obyčajné...

Málokto má dnes zmysluplné záľuby. Je pravda, že niektoré záľuby si dokonca vyžadujú i istú dávku

talentu. Preto sme sa Vám rozhodli sprostredkovať prácu mladého nádejného spisovateľa - maturanta ☺. O tom, že talent rozhodne má, sa presvedčíte sami!

Niečo

Dubový stôl, kožené kreslo otočené do okna. Luxusná pracovňa, pre nóbl šéfa. Všade úspechy, ocenenia, fotografie s povrchnými priateľmi. Na stole otvorený diár. Len samé čísla, obchodný partner, dodávateľ, rozvozca, atď... atď...

Ani jeden priateľ, ani jeden blízky človek. Len ľudia vyjadrení pomocou zisku.

Žiadne vnútorné hodnoty len peniaze, peniaze a peniaze. Pohyb kresla pretne tento nekonečne dlhý okamih. Otáča sa, to kreslo sa otáča! Ako nemý pozorovateľ naprázdno preglgnem. On... on tam je!... ale mŕtvy. V ruke má malý revolver.

Ešte sa z neho dymí. Nádherné sako potriesnené krvou. Diera v hlave robí prievan v jeho myšlienkach. Myslím, že už mu to nevadí. Vlastný život ho zabil, dohnal ho spraviť to.

On v skutočnosti nežil, ale chodil do práce.

Cíííííííí!

Cíííííííí!

„Dobrý deň, práve nie som v kancelárii, odkaz!“ zaznie z reproduktora.

Píííííííí...

„Ahoj, to som ja, John, pamätáš sa? Tvoj najlepší priateľ zo strednej. Už veky sme sa nevideli a chcel by som oživiť naše staré priateľstvo. Si tam... Halóóó???“ „Keď si to vypočuješ zavolaj mi...“

zanechajte mi

Rogi

...prach

Tento svet stráca zmysel. Prichádza o realnosť. Zbavuje sa svojej podstaty... Ľudia už nedokážu vnímať nič iné okrem Peňazí... a niektorí ani nechcú nič iné vnímať... Všetci do jedného ste s... a ja s vami... Necítite absolútne nič... a aj to, čo cítite, len hráte. Vidím to na sebe. Som tak nechutne preplnený násilím, sexom, krádežami, kauzami, peniazmi, ľuďmi, všetkým tým svinstvom, čo sa tu povaluje po zemi... ale najviac banálna mi v tejto chvíli príde smrť... Keď dnes

vidíte na ulici mŕtveho, ani to s vami nepohne... videli ste toľko smrti, že už Vám nemôže jedna mŕtvola navyše ublížiť... Smrť, úmrtie, vražda je bežný pojem obracaná na každom milimetri tejto planéty. Ľudia si zo smrti iných nedokážu vziať to dôležité, vlastne si zo smrti nevezmú nič... Prekročia ju. A nech si tam kosí iných. Veď Vám to môže byť v podstate jedno, pokiaľ sa nejedná o Vás...

Rogi

Už ma nič nebaví. Vezmem si pušku,
obráťim ju proti sebe a vyčistím mušku.

Čo Vás čaká nabudúce?

Dance
Party

- exkluzívne zábery z 1. ročníka maškarného plesu
- profily maturitných tried
- predstavovanie ďalších redaktorov
- zaujímavé rozhovory
- a hlavne

Množstvo zábavy

Naši redaktori sú veľmi investigatívni, a preto máme pre Vás už teraz fotografiu víťaza 1. ročníka maškarného plesu – Zoznámte sa, prosím s **PETROM MARÁKOM!!!**

NO. 1

